

Cumhurbaşkanı ve Başbakan Olmak Kolaydı;

ZOR OLAN, ERBAKAN OLMAKTI!

□□□□□□□□□□

Bismillahirrahmanirrahim

“İnna lillahi ve inna ileyhi raciun.”

□□□□□□□□

“Biz Allah’a ait (kullarız, O’nun rızası için yaşarız) ve şüphesiz yine O’na dönüp (kavuşacağız)” (Bakara: 156)

“(Hz.) Muhammed (Aleyhisselatü Vesselam) ancak bir elçidir. Ondan önce de nice elçiler gelip geçmiştir. Şimdi O ölürse veya öldürülürse, siz (Hakk yoldan ve davanızdan) topuklarınız üzerine gerisin geriye mi döneceksiniz?” (Al-i İmran: 144)

“Ve sakın Allah yolunda (Hakka itaat ve cihad uğrunda iken ölenlere ve) öldürülenlere; “ölüler” demeyin; bilakis onlar diridirler. Fakat siz bunun şuurunda ve farkında değilsinizdir.” (Bakara: 154)

İslam'ın bayraktarı, Milli Görüş davamızın Muhterem ve Mücahit komutanı, Aziz Hocamız sonunda Hakka yürümüşlerdi. Sakın mü'minler üzülop ye'se düşmesin, hainler ve zalimler sevinmesin, Siyonist ve emperyalist güçler kurtulduk zannetmesindi! Çünkü İslam (Barış ve Bereket) devrimi; Kur'an-ı Kerim'in işaretleri, Hz. Peygamber Efendimizin müjdeleri ve Aziz Hocamızın hedefleri ve projeleri istikametinde, mutlaka ve inşaallah en yakın zamanda gerçekleşecekti. O'nun ruhaniyeti ve şefaati bizimle beraberdi. Erbakan'ın aramızdan çekilişi ve sonraki süreci; zalimlerin ve nankörlerin başında bomba gibi patlayacak mutlu gelişmelere gebedi.

Allah Bâki'dir, Kur'an hakikattir, davamız mübarek ve daimidir. Sadakatimiz sürekliedir.

“Yarın elbet bizim; elbet bizimdir

Gün doğmuş, gün batmış; ebed bizimdir.”

Bu arada, henüz sağlığında, O'nun evine çekilmesi ve artık istirahat etmesi gerektiğini savunanların: **“Erbakan görevini tamamlamış, nihai hedefine ulaşmış ve zaferi kazanmıştır”** iddiaları yanlış ve yanıltıcıydı. Bunun yerine **“Hoca, Hakkı hâkim kılmak yolunda her türlü hazırlığını ve programını titizlikle yapmış, üstün bir gayretle çalışmış ve büyük başarılarla imza atmıştır.”** demek lazımdı.

Evet, Hocamız;

Türkiye'de 41 yıldır çok büyük atılımlar başlatmış, çok önemli değişim ve düzelmelere öncülük yapmıştı. Bu tarihi ve şerefli hizmetlerin bir tanesi bile, bunca emek ve zahmete değer bulunmaktaydı. Erbakan, inançlarından ve yaşam tarzından dolayı yıllarca ezilen ve hor görülen halk kesimlerini diriltip bilinçlendirerek, onların ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel alanlarda yeniden etkin ve yetkin olmalarını sağlamış, toplumu; düşürdükleri aşağılık duygusundan ve başaramama korkusundan kurtarıp, öz güven kazandırmış ve O'nun okulundan ve ekolünden yetişenlerden ikisini Cumhurbaşkanlığa, dördünü Başbakanlığa, onarcasını Bakanlığa, yüzlercesini Belediye Başkanlığına taşıma mecburiyetinde kalınmıştır.

Ancak; Müslümanların ve mazlumların inancı ve ihtiyacı olan asıl hedefine ve arzuladığı fethine henüz ulaşılmamıştı ama oldukça yaklaşılmıştı. Ve bu taliqli gelişmeler inşaallah bundan sonra “O’nun kutlu projeleri ve prensipleri doğrultusunda” yaşanacaktı. Çünkü;

- İsrail çıbanı deşilmeden,
- ABD ve AB’yi güden Siyonist Yahudi Lobileri açıkça deşifre edilip çökertilmeden,
- ABD ve NATO, kesin bir hezimetle yenilip Ortadoğu’dan çekilmeden,
- Barbar Batılılar 2. Yalta anlaşmasına mecbur bırakılıp, bütün yeryüzünde ADİL DÜZEN’e geçilmeden,
- Bugünkü Batı medeniyetinden her yönden üstün ve huzurlu bir İslam-Barış ve Bereket medeniyeti mutlu meyvelerini vermeden;

Va’ad olunan fetih yerine gelmiş ve Erbakan Hoca’mızın hedefine ve hayaline erişilmiş sayılamazdı. Bunlar gerçekleşmeden, Erbakan’ın sağ kalıp sadece Başbakan ve Devlet Başkanı olması bile, hiçbir anlam taşımayacaktı.

Bazı Yahudilerin, dünya hâkimiyetini ele geçirme ve küreselleşme kılıfıyla tüm insanlığı demokrat köleler haline getirip, sömürü saltanatını yerleştirmeye hedefi olan SİYONİZM’in:

a- Hile ve hıyanet projelerini en iyi bilen ve karşı tedbirler ve haklı sistemler geliştiren,

b- BM, NATO, IMF gibi Deccalizmin dünya çapındaki şeytani şebekelerini ve bunların masonik

şubelerini etkisiz bırakacak siyaset ve stratejiler belirleyen ve hayata geçiren,

c- Sadece Müslümanların değil, tüm mazlumların; farklı din, düşünce ve kökenden bütün insanlığın huzur ve hürriyet içinde yaşayacakları adil bir düzenin temel prensiplerini, başarı yöntemlerini ve çarelerini gösteren ERBAKAN Hocamız ve sadık bağlıları dışında; bugün yeryüzünde başka hiçbir hareket ve şahsiyet bulunmamaktadır. Elbette her ülkede İslami ve insani gayretli girişimler, yöresel ve tepkisel gelişmeler vardı; ancak kanser hücreleri gibi insanlık bünyesini saran Siyonizm illetini kökünden kurutacak, yeni ve adil bir dünyayı kuracak kutlu ve evrensel bir oluşuma rastlanmamaktaydı.

Demek ki, Sünnetullah gereği, zafer Milli Görüşçülerin vesilesiyle ortaya konulacaktı. Her şeyin en doğrusunu bilen ve kader planını yürüten Cenab-ı Hak'tı!

“Erbakan’ın hedefleri gerçekleşmiş ve zafere erişilmiştir. Bütün zulüm sistemlerinin çökertilmesi ve Adil Düzen’in yerleştirilmesi yönündeki gayret ve girişimler gereksizdir.” iddiaları:

1- Ya beyin kısırlığı ve bilgi noksanlığından kaynaklanmaktaydı. Böylece gerçekleri saptırma ve mücahid mü'minleri yolundan alıkoyma amaçlıydı.

2- Veya iman pilinin; yani, Allah'ın izniyle Erbakan'ın evrensel programlarının ve sadık bağlılarının, Süper Güçleri yeneceği, yeni adil bir dünya düzeninin inşa edileceği ümidinin iflasıydı.

Yetkilendirme ve görevlendirme konusunda ehliyet ve liyakat ölçüsünü; şartlara ve ihtiyaçlara uygunluk yanında, mevcut duruma ve ortama intibak yeteneğine göre değerlendirip öyle karar veren ve tabi o konuda yaptığı istişare ve tavsiyelere de riayet eden Hocamız; teknik ve taktik görevlerle, siyasi ve stratejik görevleri de özellikle birbirinden ayırıyordu. Erbakan Hocamızla ilgili:

“Partiyi aile şirketi gibi yönetiyor; hep yakınlarını ve yağcılarını işbaşına getiriyor, layık ve sadık olanları geri plana itiyor” şeklindeki itham ve iddialar ya asılsız ve kasıtlıydı veya verilen hizmet

ve etiketlerin stratejik önem ve önceliğini kavrayamamaktan kaynaklanmaktaydı.

Örneğin: **“Kendisinin yerine oğlu Fatih Bey’i hazırlıyor”** şeklindeki yorum ve yaklaşımların yanlış ve yakıştırmaya olduğunu, Hocamız defalarca ve açıkça ortaya koymuşlardı. Bunun son örneğini Radikal Gazetesiyle yaptığı röportajda, AKP’lilerin; Allah vergisi olan:

1- Bilgi ve marifet.

2- Tecrübe ve ibret.

3- Hidayet ve imani hassasiyet.

4- Feraset ve fazilet.

5- Dirayet ve cesaret.

6- Şuur ve basiret.

7- Vizyon, ileri görüşlülük ve milli hassasiyet.

Gibi özelliklerden nasipsiz olduklarından, yani avami tabirle **“çoluk çocuk”** sayıldıklarından ülkeyi selamete çıkaramayacaklarını ve sorunları azdırmaktan başka işe yaramayacaklarını vurguladıktan sonra, kendisine yöneltilen:

“Sizden sonra partinin başına oğlunuz Fatih Bey’i hazırladığınız iddiaları konusunda ne buyuracaksınız?” sorusuna; **“NE YANİ, BİR ÇOCUKTAN ALIP, DİĞERİNE Mİ AKTARACAĞIZ?!”**

HAYIR. BU DEDİKODULARIN ASLI ASTARI BULUNMAMAKTADIR!” anlamındaki çarpıcı yanıtı, Hocamızın asla bir hanedanlık ve aile saltanatı peşinde olmadığına ispatıydı.

2 Ocak 2011 tarihli Radikal’de Hoca’nın son röportajındaki ilgili bölüm şöyle aktarılmıştı:

“Bazı sözlerinizden, oğlunuz Fatih Erbakan’a şans tanıyacağınız sanılmıştı?..” sorusunu Hocamız şöyle yanıtlamıştı:

“Evet, Biz talebelerimize şans tanıdık, baktık 8 yıldır yapamadılar. O zaman tekrar idareyi ele almak mecburiyetindeyim. Sizin dediğiniz gibi olsa... İdareyi bir çocuktan alıp, diğer çocuğa verecek değilim.”

Şimdi Aziz Hocamızın vasiyet niteliğindeki bu son sözlerini aktardığımız için bize kızacak olanların, demek ki asıl hıncı ve hesabı Erbakan’laydı... O’nun tespit ve tavsiyelerini hatırlatmamızdan rahatsızlık duyanların, kim olursa olsun bu tavırları, ya anlayış kısırlıklarını veya şeytanlık kasıtlarını yansıtmaktaydı.

Hocamızın çocukları, O’nun yüksek terbiyesi ve himayesi altında yetişmiş, cihat ve itaat ocağında pişmiş olmanın haklı şeref ve faziletini taşımaktaydı. Onlara yakışan, hayat tarzları ve ahlâki davranışları bakımından camiamızın yüz akı olmalarıydı. Ama devamıza ve Hocamızın manevi mirasına aykırı ve nefsi hesaplı çıkışlar yapılırsa, bu da kendi aleyhlerine olacaktı. Bütün bunlara rağmen, Aziz Hocamız, Milli Görüş gibi; Siyonizm’in zulüm sistemini yıkacak ve yeryüzünde Adil Düzen’i kuracak oldukça önemli ve stratejik bu hareketin başına geçecek, bağımsız ve başarılı kararlar verecek kimselerin yüksek bilgi ve birikimine, üstün basiret, dirayet ve deneyimine henüz ulaşmadan, evlatları ve akrabaları dahi olsa, o makama layık bulmamış ve bunu açıklamaktan sakınmamıştı. Çünkü o her yerde ve her meselede; Allah’ın rızasını, Kur’an’ın kurallarını, Hz. Peygamber Aleyhisselamın buyruklarını ve davanın hatırını her şeyin üstünde tutardı. Bize düşen de Hocamızın bu örnek tavrına ve manevi mirasına sahip çıkmak, hissi ve hamasi değil, imani ve vicdani bir duyarlılıkla davranmaktı.

Erbakan Hoca’nın vefat ettiği gün, öğlen sonrası, Amerika’nın borazanı Samanyolu TV spikerinin sunduğu programa katılanlara: **“Hoca’nın bu hayalleri için neler söyleyeceksiniz?!”** şeklinde, Erbakan’ın “İslam

Birliği, D-8'ler girişimi ve faizsiz Adil Düzen projelerini, gereksiz ve geçersiz hayali heves" olarak gösterme seviyesizlikleri...

Taha Akyol'un da bu sorulara karşılık: "Hoca'nın romantik hayalleri" diyerek, çoğu gerçekleşen tarihi atılım ve programları küçümseme ve basite indirgeme yönündeki terbiyesiz tabirleri ve fikir züppelikleri...

Başka bir TV programında, Erbakan Hoca'yı: **"Çok yüksek egosu nedeniyle (yani benlik ve bencillik damarıyla kıskanması yüzünden) Recep T. Erdoğan'ı hazmedemediğini..."**

Ve yine

"Erbakan da iktidarda iken, eğer Erdoğan gibi çetelerin ve askerlerin üzerine cesaretle gitseymiş, 28 Şubat'ların meydana gelmeyeceğini ve Türkiye'nin bugünkü sıkıntıları çekmeyeceğini"

belirtip tam bir Sabataist sünepe tavrı sergileyen Mehmet Barlas'ın gerçekleri ters yüz etmesi;

Hocanın Siyonist odaklara ve şeytanın dostlarına attığı kazığın acısını, kiralık kuklalarının hâlâ unutmadığını gösteriyor ve hepsi AKP şakşakçısı olan bu uşak kafaların ayarını ortaya koyuyordu. Oysa büyük hayaller kuramayanlar, asla büyük hedeflere ulaşamıyordu ve Erbakan sadece Kur'an'a, inancımıza ve insanlığın ihtiyacına tercümanlık yapıyordu. Ama Siyonist odaklara secdeye kapanan ve Amerika'ya tapınan kiralık ruhlar bu gerçekleri kavrayamıyordu!

"Eh, bekleyip görelim, yarınlar ne inkılaplara gebe bulunuyordu!?" (Secde:30)

Emin Çölaşan derin bir kinle şunları kusmakta ve TSK'yı masonik-sabataist kesimin emiri sanan bir şımarıklıkla şöyle sataşmaktaydı![1]

Ordumuza Helal Olsun!

Necmettin Erbakan'ın cenazesi, Ankara ve İstanbul'da düzenlenen törenlerle kaldırıldı. Benim gözüm, İstanbul'daki törende yer alan görkemli bir çelenge takıldı: "Türk Silahlı

Kuvvetleri.”

Erbakan da her fani gibi bir gün ölecekti. Ama Onun ölümü sonrasında Genelkurmay'ın üzüntü bildirisi yayınlayacağını, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin cenaze töreninde, 1. Ordu Komutanı düzeyinde temsil edileceğini, bazı general ve üst rütbeli subaylar tarafından uğurlanacağını, kırk yıl düşünsem aklıma getiremezdim... Demek ki ben çok safmışım! Türkiye'de benim gibi düşünen milyonlarca insanımız da çok safmış! Demek artık devir değişmiş. Türk Silahlı Kuvvetleri, bu ülkede ömrünü şeriat düzeni kurmak için çalışan bir siyasetçinin ardından saygı gösterileri yapabiliyormuş... Bir düşünün... Erbakan vefat ediyor ve hemen o gün Genelkurmay Başkanı üzüntülerini dile getiren bir mesaj yayınlıyor. Cenaze töreninde Türk ordusunun çelengi!.. Ve aynı törende 1. Ordu Komutanı düzeyinde temsil edilen Türk Silahlı Kuvvetleri! (1. Ordu eski komutanı Çetin Doğan Paşa'nın Silivri cezaevinde kulakları çınlasın.) Devlet töreni olsa, diyecek bir şeyim olmaz.

Demek ki devir değişmiş! Devirle birlikte Türk ordusu da değişmiş! O güvendiğimiz Türk ordusunun başındakiler, Erbakan'ın kişiliğinde şeriat düzeni isteyenlere arka çıkıyor, üzüntülerini bildirilerle dile getirip, cenazeye çelenkler gönderiyor! Yoksa güvendiğimiz dağlara kar mı yağıyor? Galiba öyle! Ya da bu yapılanlar bir siyaset gereği mi?

Sevgili okuyucularım, ben bu olanları anlamaktan vallahi billahi acizim. Belki ben aklımı yitirdim! Ya da Türkiye'de bazı şeyler öylesine hızlı değişti, bazı kişi ve kurumlar da öylesine devşirildi ki, ben anlamakta aciz kalıyorum! Eğer içinizde bu olanları anlayan varsa, lütfen bana mesaj atıp uyarın ki, aymazlığımın farkına varayım!”

Evet Bay Çölaşan, hâlâ anlayamadığın, belki de dile getirmekten sakındığın gerçeği biz söyleyelim: Asker ve sivil kanatta, artık Derin Devlet; masonların ve Sabataist cuntanın elinden çıkmış, Milli ve haysiyetli kadroların eline geçmiş bulunmaktaydı. AKP ise hain ve Siyonist takımın taşeronluğunu yapmaktaydı. Erbakan Hocanın cenaze törenindeki, sizin gibilerin içine oturan o muhteşem manzara; artık dünyanın değiştiğinin ve Erbakan devriminin bir kanıtıydı!.. Ve hayret, İsrail basını ve Batı ülkelerindeki Yahudi medyasıyla Emin Çölaşan gibileri, Erbakan gerçeğine ve O'na gösterilen derin ilgiye, aynı terslik ve tereslikle yaklaşılmaktaydı. Bu bir gâvurluk damarıydı!..

Bu gerçeği Sn. Mümtaz Soysal, 2 Mart 2011 tarihli Cumhuriyet'te şöyle açıklamaktaydı:

“Belki kesin olarak söylenebilecek tek yargı, Necmettin Erbakan’ın “yetiştirdikleri” denen şimdiki AKP kadrosunun o görüşten en çok uzaklaşan, hatta ona ters düşen bir topluluk olduğudur... Böyle olduğundan, Milli Görüş’ün ne demek olduğunu anlamak için herhalde en doğru yöntem, güncelliğini sürdüren bazı sorunları teker teker ele alıp, Erbakancı görüşün vaktiyle o soruna nasıl baktığını anımsayarak, karşılaştırmalı bir irdelemeye girişmek olabilir.

Örneğin, Kıbrıs sorunu.

Erbakan, ulusalcı görüşüyle, haklı ve güçlü olduğuna inanılan öyle bir davaya sonuna kadar bağlı kalmış, hatta savaşı göze almakta ısrarcı olmuş değil midir? Denktaş’ı ve yanındakileri dışlayıp, uyduruk bir AB üyeliği vaadi uğruna, o davadan vazgeçmeye hazırlanmış olanlar “Milli Görüşçü” sayılabilirler mi?

Hele AB’ye tam üyelik sorunu.

Erbakan’ın “Hristiyan Kulübü” dediği bir kuruluşa girmek için, Gümrük Birliği’nin iyi pazarlık edilmemiş koşullarına katlanmak ve iğreti bir Avrupalılık uğruna Cumhuriyetin ulus-devlet ilkelerini, etnik açılımlara kurban etmeye kalkışmak Milli Görüş’le bağdaşır mı?” diyerek AKP’nin akrepliklerini ortaya koymaktaydı.

Sabataist Mehmet Barlas bile Sabah’taki köşesinde:

“AKP için örnek Erbakan değil, Özal’dır!”

“AKP’nin bu konuda Özal’ı örnek aldığını düşünüyorum. Erdoğan’ın ve Abdullah Gül’ün RP’yi örnek aldığını söyleyemeyiz. Özal vizyonu daha önemli bir rol oynadı. ‘Dünyaya açılırız ve kendimiz kalırız’ dediler bir bakıma. Dünyaya açılma sürecini kompleksiz olarak ele aldılar” itirafında bulunmaktaydı.

Porno reklamcısı ve AKP yalakası Emre Aköz; “Erbakan’ın mumu, Erdoğan’ın ampulü” başlığında:

“Uzun siyasi kariyerinde Necmettin Erbakan’ın yaptıklarının ve söylediklerinin pek azı benim kafama uydu. İşte o şartlarda Başbakan Erbakan, ışık protestosu için ‘Gulu gulu dansı yapıyorlar’ deme şuursuzluğunu göstermişti... Evet, Erbakan, ‘Refahçı’ olmayanlar tarafından, istemeye istemeye, gönülsüzce, mecburiyetten desteklendi. Ama bugün hâlâ, ‘kadrolara’ bakarak AKP hareketinin Milli Görüş’ün devamı olduğunu sananlar var... Erdoğan’ın, Abdullah Gül’ün, Bülent Arınç’ın, ‘Erbakan’ın talebeleri’ olduğu doğrudur. Ama o kadar!.. Talebe büyüdü, hoca oldu. Milli Görüş’ün yerini Beynelmilel Görüş aldı. Erbakan milli düşündü, yerel hareket etti. AKP ise küresel düşünüp, bölgesel hareket ediyor. Başbakan Erdoğan, Kırgızistan ziyareti sırasında, gazetecilere söylediği birkaç kelimeyle, Erbakancı tutumu (da) yerle bir etmişti. Aynen şöyle demişti Başbakan: ‘Siyonistler şöyle yaptı, böyle yaptı. Sen ne yaptın? Gardını alsana...’ diyerek, Recep T. Erdoğan’ın; Erbakan’ın çizgisinden çıkıp, Amerika’nın hizmetine girdiğini yazmaktaydı.

Yine Okay Gönensin 2 Mart 2011 tarihli Vatan’da; “Mürteci miydi, vatansever miydi?” başlıklı yazısında:

“Necmettin Erbakan, hapse girmişti, yurt dışına kaçmak zorunda kalmıştı, partileri kapatılmıştı, başbakanlıktan indirilmişti. Bunların hepsinin arkasında ya doğrudan ya da dolaylı olarak Silahlı Kuvvetler vardı... Silahlı Kuvvetler’in üst düzey komutanlarının Erbakan’ı, ülkeyi irticanın kucağına atacak bir politikacı olarak gördüklerinden kimsenin kuşkusu olmadı. Bir komutan yüzlerine karşı bile hakaret etmişti.

Erbakan’ın vefatının ardından açıklanan Genelkurmay Başkanlığı’nın taziye mesajında; ‘ülkeye yaptığı hizmetler’den söz edilmesi doğrusu beklenmiyordu. Protokol olarak da Genelkurmay Başkanlığı’nın, eski Başbakanlarının vefatının ardından taziye mesajı yayınlama geleneği de bilinmiyordu... Cenazeye 1. Ordu Komutanı’nın katılması, Genelkurmay’ın çelenk göndermesi de fazlasıyla dikkat çekti. O da protokol gereği ise, ‘komutanlar neden Cumhurbaşkanı’nın Cumhuriyet Bayramı davetlerine katılmamaya devam ediyor’ sorusu da sorulacaktır.’ diyerek Genelkurmay’ın, insani ve vicdani bir yaklaşımla, hatta milli bir tavırla Erbakan’a taziye mesajı yayınlamasından bile gocunmaktaydı. Radikal’den Hakkı Devrim gibileri ise, Erbakan’a yönelik bu yoğun ilgiden nedense rahatsızlık duymaktaydı!?

Aynı tarihli Vakit yazarı Hasan Karakaya ise Genelkurmay'ın tavrından gıcıklığını ve kıskırtıcılığını şöyle yansıtmaktaydı[2]:

“85 yıllık ömrünü ‘İslam Dâvâsı’ uğrunda harcadığına şahadet ederiz. Erbakan Hoca; Evet ‘yerli’ idi, ‘milli’ idi. Ama aynı zamanda; ‘Devletçi’ idi... Bu yüzden de ‘devlet’le hiç kavga etmedi, ‘devlet aleyhinde’ hiç söz söylemedi. ‘En çok mağdur edildiği’ 28 Şubat sürecinde bile; kendisini iktidardan alaşağı edenler ‘askerler’ olduğu halde, toz kondurmadı ‘asker’lere... Tam aksine; ‘Ordu, bizim gözbebeğimizdir’ dedi. ‘28 Şubatçı askerler’ anlayamadı Onu!.. ‘İç düşman’ gördüler!.. ‘Tehdit’ olarak algıladılar. ASKER, ‘ÖZÜR’ MÜ DİLEDİ?

Aradan geçen ‘14 yıl’ın sonunda ise, ‘tarihin cilvesi’ne bakın ki; Genelkurmay Başkanı Org. Işık Koşaner’in, yayınladığı ‘taziye mesajı’nda, Erbakan için; ‘Değerli Bilim ve Siyaset Adamı olarak, ülkemize yaptığı büyük hizmetleri daima hatırlanacaktır’ ifadesini kullanması, dünkü cenaze törenine ise 1. Ordu Komutanı Hayri Kıvrıkoğlu’nun katılması, birer ‘özür’ ifadesidir!.. Düşünebiliyor musunuz!? 14 yıl önce ‘Postmodern darbe’ yapan, ‘Demokrasiye balans ayarı yaptık’ diyen asker, bugün Erbakan için ‘taziye mesajı’ yayınlıyor, O’nun ‘cenaze töreni’ne katılıyor. Bir ‘özür’dür bu!.. Bir ‘pişmanlık ifadesi’dir!.. Aynı zamanda, ‘askerdeki zihniyet değişimi’nin de göstergesidir. Ama, tüm bunlar; ‘Postmodern darbe’yi yapan ‘28 Şubat cuntası’nın yargılanması gerektiği gerçeğini değiştirmez...’ sözleriyle, TSK’nın en yüksek seviyede Erbakan’ın cenaze merasimine katılımından duyduğu rahatsızlığı açığa vurmaktaydı.

Akşam’dan Oray Eğin bile bunlardan daha tutarlıydı:

“Eğer Erbakan AKP’li olsaydı: Asker siyasetteki yerini korurdu, büyük ihtimalle generaller içeri atılmaz ve kozmik odası basılmazdı... Türk ordusuna ‘Peygamber ocağı’ yaklaşımı geçerli olmaya devam ederdi, kendi topraklarında savaştan bir orduya bir de iç savaş açılmazdı... Her şeyi yabancılara satalım, limanları bile özelleştirelim, Türkiye’de hiç yerli sermaye kalmamasın dalgası biraz sekteye uğrardı. ‘Köprüyü bile satarım’ çizgisi Erbakan’dan veto yerd. Sermayeyle, özellikle de yabancı sermayeyle bu kadar içli dışlı olunmazdı...

‘Yandaş medya’ olmazdı, yandaş medyanın önceliği olmazdı. Uçaklara alınacak

gazeteciler daha dengeli seçilirdi, medya Başbakan'ın sevdikleri ve sevmedikleri olarak ikiye ayrılmazdı... Köşe yazarları 'İşsiz kalır mıyım' korkusuyla yaşamazdı. Erbakan, bazı insanların kendisini sevip, bazılarının da hiçbir zaman sevmeyeceği gerçeğiyle barışık olunması gerektiğini öğretirdi... Siyasette bilgelik olurdu; böylece akıl tutulmasıyla rasyonalite arasındaki çizgi de netleşirdi... AKP hükümeti hiçbir zaman CHP'li Muharrem İnce'nin; 'Amerika'dan korktuğunuz kadar Allah'tan korkun' çıkışına muhatap olmazdı...”[3]

Ve tabii bu çocuk; Erbakan Hoca'nın MSP döneminde ve çoğu sadece 24 milletvekiliyle ortak olduğu koalisyon hükümetlerinde temelini attığı 200'den fazla fabrikanın 70 tanesini bitirip, fiilen işletmeye açtığını ve zaten bu yüzden katıldığı koalisyonların bir yıl sürmeden dış güçler ve masonik çevrelerce yıktırıldığını ya bilmiyordu veya gizliyordu.

Velhâsıl, size göre Erbakan'ın asıl suçu, bize göre ise O'nun onuru: Siyonizm ve emperyalizm karşıtı olmasıydı. Güneş gazetesi bile şu gerçekleri aktarmıştı:

Adil Düzen projesinin asıl tartışma yaratan kısmı, dış politikaya ilişkindi. Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın sözleri; O'nun emperyalist Batı karşıtı bir hareketin lideri olduğunun göstergesiydi. Adil Düzen'in dış politikasında temel ilke şu idi: “Türkiye, Batı'nın ve Amerika'nın uydusu bir ülke halindedir. Türkiye'nin uydu ülke olmaktan çıkıp, İslam dünyasının lideri olan bir ülke konumuna yükselmesi gerekirdi... Erbakan Hoca, Türkiye'nin ekonomik olarak IMF, Dünya Bankası gibi kurumlara bağımlı kaldığı, Türkiye'den elde edilen gelirin, ABD vasıtasıyla dünya Siyonistlerine aktarıldığı kanaatindeydi. Prof. Dr. Necmettin Erbakan, bu durumun değişmesi için; Müslüman Ülkeler Birleşmiş Milletler Teşkilatı, Savunma İşbirliği Teşkilatı, Müslüman Ülkeler Ortak Pazar Birliği, Müslüman Ülkeler Ortak Para Birimi gibi oluşumları hedeflemişti...

Prof. Dr. Necmeddin Erbakan'ın, politikaya başladığı yıllardan ölümüne kadar geçen sürede; karşısına aldığı temel güçlerden en birincisi Siyonizm idi. 15 Mayıs 1970'te TBMM'de şöyle demişti: ‘12 yıl içinde 3 bin Ortak Pazar şirketi, Amerika'da Siyonist kapitalistler tarafından satın alındı ve 1969'da bu şirketlerden elde edilen 13 milyar dolar kâr, Amerika'ya transfer edildi. (...) Onların Muharref Tevrat'larındaki inançlarına göre, Kayseri bile İsrail'in Arz-ı Mev'ud planları içindedir. Bu plan, Ortak Pazar'ın diğer hedeflerinden biridir. Ortak Pazar planında ülke topraklarının yabancılar tarafından satın alınmasına izin veriliyor. Bu durumda Siyonistler gelip ülkemizden çok ucuza toprak alabilecekler. Bu da Türkiye'yi İsrail'in bir parçası haline getirecekti...

Ağustos 1980'de, İsrail'in Kudüs'ü kendi başkenti olarak ilan etmesinden sonra, Erbakan Hoca şunları söylemiş ve Morrison Süleyman'ın Mason ve Sabataist Dış Bakanı Hayrettin Erkmen'i gensoru ile koltuğundan etmişti: "Siyonizm bir ahtapotur. Bu ahtapotun sayısız kolları (orduları) vardır. Komünizm onların bir tanesidir, Kapitalizm diğeridir. Masonlar yan kollarıdır. Irkçılık da başka bir koludur. Bugün bunları bilmeksizin hareket edenler, Siyonizm'e hizmet etmekte ve Siyonizm için savaşmaktadır."

Erbakan bu makalelerini yazdıktan üç hafta sonra, 6 Eylül 1980 tarihinde, kendi önderliğinde Konya'daki meşhur 'Kudüs Mitingi' düzenlenmişti ve Erbakan mitinge katılanların ön safında yürümekteydi. 6 gün sonra da 12 Eylül 1980'de Türkiye'de askeri darbe gerçekleşmişti."

Sonuç olarak: Cumhurbaşkanı ve Başbakan olmak kolaydı. Zor olan Erbakan olmağı. Ve tabi "Erbakan öldü, Milli Görüş gömüldü" sananlar aldanmaktaydı. Hele bekleyip görelim, yarınlar neler doğuracaktı!? Ve artık Milli Çözüm; Erbakan'ın temellerini attığı tarihi projeler üzerinde yoğunlaşmalıydı...

Bu makaleyi sesli olarak dinleyebilirsiniz:

{mp3}cumhurbaskaniolmakerbakanolmak{/mp3}

---

[1] 2 Mart 2011-Sözcü

[2] 2 Mart 2011 sh:11

[3] 2 Mart 2011 – Akşam – Oray Eğin